

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. VII. Quid nobis post diuini huius sacramenti sumptionem seruandum,
& qualis esse gratiarum actio debeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

figam, eumque recipiam, secundum id, quod habere desideras. Idem & de S. Gertrude refertur. Quæ volens quodam tempore S. Sacramentum sumere, & valde anxiosa esset, quod tam sibi non videretur ad id parata, rogabat sanctissimam virginem & omnes sanctos, vt Deo pro illa omnem præparationem & merita offerrent, quæ quisque eorum aliquo tempore habuerat, ad idem recipiendum. Hinc illi dixit Dominus: *Iam vero omnibus cali civibus appares in eo ornatu, quem tibi petisti.* Sic vt optima dispositio & præparatio foret, desiderare sanctissimum hoc Sacramentum recipere tanto eam feruore & amore, quo sancti ad idem accedebant, & cupere & Deum petere, vt, quod nobis deest, meritis & virtutibus Iesu Christi & sanctorum suppleat. Hocque ipso vt in gratiarum actione poterimus, vt post dicemus.

His & similibus considerationibus in nobis excitanda est actualis deuotio, qua sancti docent ad sacram Communionem nobis accedendum esse, aliquando vna, aliquando alia consideratione, prout cuiuslibet magis expedire videbitur. Animaduertendum tamen est, vt nos hoc modo præparemus, & faciamus, ad quod obligamur, necesse esse, vt tempus aliquod huic negotio infumamus. Pater noster Franciscus de Borgia in tractatu, quem composuit de præparatione ad sacram Communionem, tres dies ante Communionem assignat ad se præparandum, & tres dies post eandem ad gratiarum actionem, & multas considerationes & exercitia, ad se his diebus occupandum, ponit. Effetque illud valde vtile medium, vt quis tota hebdomade deuotioni incumberet & se colligeret, partim spe tantum Dominum recipiendi, partim accepti beneficii memoria. Nam solum cogitare, Cras est mihi communicandum; vel recordari: hodie vel heri communicauit, sufficit ad se colligendum. Si tamen non tantum tempus esset, quod huic præparationi impenditur, saltem fastidium, cui est communicandum, ora-

tionem vel illius partem alicui vel aliquibus prædictarum considerationum impendere. Ad quod multum proderit, vt nocte communionem præcedente, dum cubitum itur, hac nos cogitatione occupemus: Cras mihi communicandum est, & quoties è somno expergiscimur, eadem cogitatio surrepat: vtq; mane oculis vix apertis illa statim nos inuadat. Si enim Pater idem ad cuiusq; diei orationem in animaduersionibus requirit, quanto æquius id fieri eo die, quo tantum Sacramentum nobis sumendum est?

Ignat. l. exeres. spiritual. in addit. prima hebdomada.

CAPVT VII.

Quid nobis post diuini huius Sacramenti sumptionem seruandum, & qualis esse gratiarum actio debeat.

VT ante pastum valde vtile esse solet aliquod corporis exercitium, quo calor naturalis excitetur, eodem modo & ante Communionem profuerit, aliquod meditationis & considerationis habuisse exercitium, vt animæ calor qui est deuotio & amor, excitetur, de quo iam dictum est. Eodem modo est post pastum conuersari cum aliquo & colloqui valde salubre est, vt & erit post diuinam hanc pastum, de quo iam agemus. Hoc commodissimum tempus est ad cum Deo agendum & in corde nostro amplexandum. Ideoq; necesse, vt eo vti nouerimus, & ne inutiliter illud elabi sinamus, & nec quidem minimam eius particulam: *Non defraudetis à die bono. Et particula boni doni non se prætereat.* Tempus hoc considerationibus & similibus affectibus, de quibus ante diximus Communionem præcedere debere, impendendum est. Et præsertim nos occupare debemus primū laudibus & gratiarum actionibus pro omnibus beneficiis acceptis, præcipue pro inestimabili illo nostre redemptionis beneficio, & eo, quod nobis hic exhibet seipsum dando, & ea viscera nostra penetrando. Et quandoquidem

Ecccl. 10. 24.

Post Communionem primo gratia Deo agenda.

dem dignas pro tam eximio beneficio reddere gratias non possumus, in insufficientiæ nostræ supplementum offerendæ Deo omnes gratiæ & laudes omnium Seraphim & Angelorum ab ipsis mundi primordijs, & omnium sanctorum, quas in mundo, dum viuerent, & iam in gloria ipsi concinant, & quas illi in omnem æternitatem daturi sunt, & voces nostræ illis iungendæ, capientes illum omnium cordibus & linguis laudare. *Cum quibus & nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur.* Et inuitandæ omnes creaturæ, ut nos hic adiuent: *Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen eius in idipsum.* Et quia nec omnia hæc prædicta sufficiunt, ut debite Deus lauderetur, nam omni laude maior est, nobis optandum & desiderandum est, ut ipse se amet & laudet, nam ipse se sufficienter amare & laudare poterit.

Psal. 33. 4.

2. Amoris actus excitandi.

Secundo tempus hoc amoris actibus impendendum: nam hic præsertim locum habet sanctarum inspirationum exercitium, quæ nihil aliud sunt, quam certi quidam amoris actus & interna desideria summi illius boni, cuiusmodi erant illa Prophetæ, dum diceret: *Diligam te Domine fortitudo mea Quæ admodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus.*

Psal. 17. 1.
Psal. 41. 2.

3. Petitionis institutio.

Tertio, tempus hoc impendendum petitionibus, tempus enim negotiis nostris expediendis peropportunum est, & ad a Deo gratiam obtinendam. Refert S. Scriptura de Regina Esther, quod noluerit Regi Assuero suam exponere petitionem, sed petierit, ut Rex ad conuiuium veniret, quod parauerat, & quod tunc petitionem declararet. Quod & factum fuit, & illic impetrauit, quod voluit. Idem & in hoc fit conuiuio, in quo Rex Regum inuitatus est, vel potius nos ab eo inuitati, hic impetramus, quicquid petemus.

1. Reg. 25. 3.
Gen. 32. 26.
Luc. 19. 9.
Psal. 34. 3.

In die enim bona venimus. & dicere possumus, quod Iacob cum Deo luctans: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Dum Zachæi intrares domum, dixisti: Hodie salus domui huic facta est. Diciam Domine,

idem de domo hæc, quam intraisti. *Dic anima mea: salus tua ego sum.*

Hic à Deo petere licet peccatorum veniam, fortitudinem ad passionem nostras superandas, & tentationibus resistendâ, gratiam ad virtutes parandas, humilitatem, obedientiam, patientiam, perseverantiam. Et non solum sibi hæc petenda, sed & pro Ecclesiæ necessitatibus rogandum, tam generalibus, quam specialibus, pro summo Pontifice, pro Rege, & illis, qui Reipublicæ Christianæ præstant tam in spirituali, quam seculari, & aliis particularibus, quibus obligati vel detentati sumus, eodem modo, quo in Missæ fi. lentio fit, ut post dicemus.

CAPVT VIII.

De alio modo gratiarum actionis.

Aliqui sequenti modo post sanctam Communionem gratias agunt, considerant Christum Dominum nostrum suis in visceribus, quasi quodam lectulo & throno, & inuitant omnes suas potentias & sensus, ut eum Regem & Dominum suum agnoscant & venerentur, ut quis habens in suo hospicio vel domo magnatem aliquem, qui ad se diuertit, vocat omnes filios, ut præsentem illum venerentur & agnoscant. Et vnoquoque sensuum suorum tria efficiunt, primo gratias agendo, quod talem potentiam sensum dederit, secundo, se acculant & dolent, illo se non esse viros, ad quod Dominus illum dederat, tertio auxilium & gratiam peccat, ad se post emendandum. Quæ bona & valde utilis gratiarum actionis forma est, & est primus trium formarum orandi, quas Pater noster in spiritualium exercitiorum libro assignat.

Alij imaginantur se in omnibus sensibus & potentijs infirmos, quod Christus medicus sit, *Qui sanat omnes infirmitates tuas*, per omnes illum ducunt, quasi qui medicum per nosocomium, rogantes: *Domine*